

Ё! Ҷерин, кўнун, дунё ва ахиратини падша-
ҳо! Ахир бир де кўрум Һардасан?

Анд оқсун савни чамини, өзуну еда сахла-
Ҷирсан ки, савин Ҷарығина чохлари шэк
котирмэк истајирлар.

Сен заббатта, истајирсан ки, сена с'тиғад ет-
симлар, сена ибдат етсинлар, амма буинула
барабар өз Ҷарығини неч бир шеј нақ буру-
за Ҷарығи истајирсан.

Догруду, Сенин бейшк мазлакатинда неча-
неск азирларин ва министрларин Ҷар ки, еча-
неск арасинда онлара нејримде дејирлар, аме-
ма Ҷалла, онлар өзларин Сенин бароваз Һаро-
симуктағин бир сөз деминдилар ва сенин азир-
ларин итинга Јетирдиклари гауналар о гадар
бирин-бирини илдидар ки, неч бианирсан, Һан-
сия инанасан.

Масални: дејирлар сен раъман ва адна бир
паллаһсан, адна бир кас талимајаиб ки, она
бир мусбат да Ҷеранда, сен онун дадыма Јети-
шасан: на гадар чохларда ва санинбиз Јер-
ларда маълумалара Һадиса зуамлар Јетишиб-
дир, адна неч бир кас иннан Ҷера биамоз ки,
бела бир маълумун фарајдини ешибад, онун
дадыма Јетишасан. Бууну үчүн да чохлари сав-
нин Ҷарығина шэк котиришэк истајирлар.

Неч на бундан тагаб бианамз гулдурлар
«Астаран» дарсинда үч нафэр ме'нин бику-
нуш сејилда расе кааб чуну да Ҷадурлару-
лар. Бас нија гојдун? Нија о гулдурларин эа-
ни гурутнамдиз?

Салим АДНАН

Салам Адилин хатирэсинэ

Шег коммунист, Ирад Коммунист
Партиясинин биринге салим Салам
Адла (1924—1963) 1963-чү Ҷула
Шегтин Һакки дараалри чарофтинди
падшачосине «Джа агунгустур».

Жоде Һакки огулу ады иларга,
Галдыш чохлар, чотун селларо;
Чохлар она Јулу кизиб далошди,
Далагарлар Һар Јера ондан сөз
очди.

☆

Ме'нази бахитиш Ҷадыш дустур
Ҷадыш аинула Һар гун Ҷарушур.
«Партияја Јазилан

Нија о бир тарафдан «Кўмир» сејиллари
кедиб отурулар Јолун канаринда, Һар бир
бинова мусайир сојуб Ҷар-Јохну адыш Јола
саларлар, Һар кас да үзэ дуруб чоҳ дамнин-
да, Ҷуруб Ҷадурлар.

Экэр бу ишлари кўрурсен, нија бас даинир-
сон? Экэр баҷармисан ва ачкисан, бас нија
сена «гадир» дејирлар?

Буналар Һаммиси кечиндан сонра ахм бир де
кўрум Һардасан? Јердэмисан? Экэр, Јердасан,
Јерин Һарсындасан? Экэр кўјдасан, кўјга Һар-
расымдасан? Экэр Јерини моҳфи сахламак и-
стајирсан — нија? Бууну да сабабини билсек
но ејби Ҷар?

Бир суретда ки, но даинирсан, на даиниш-
рсан, на Јерини, Јурухун билдирисан, на Ҷар-
лығиндан бир хабар келдирисан. на часим-
сан, на чавьер, на эрз—деман, на Јердасан, на
кўјда, на адкисан, на залым, на божуксан, на
кичик, на Јахшисан, на пис — даҶа бир Јолаут
де ки, «инсавар, мандан аэа кетурунгуз, мен
Јохам, Јохам, Јохам».

Бирчэ бушу де, биз де сонда эа кетуран,
даҶа но биз сени нарабат едик, на до сен бизи
товала. Биз кедж касибчылығиммыза, сен де
кет алаҶагына.

ДӘЛИ

«Молла Нисрадин», апрел, 1926, № 15.

Ҷара Ҷушуми

Бир мўшкун масалаја раст кадимшан Ҷа
Һар касе да дејирон, меним киими мээттед га-
лар.

АзэрбајҶан кизиларине меним тез-тез Јо-
лаш дустур: гулаут ишлариндан отру кай о
конда келдирэм, кай бу кизил келдирэм.

Бууну ејби Јохдур; доғрудур, сафрини өзун
эззјити Ҷар, адма сафасы да аз дејил.

Бир чотин иш бурасиндалар ки, бианирэм
Һара дўшум.

Узагдан канда Јауғташанда тагабча ки
мертаблан еш кўрсанир; бу еш киздин падша-
һиниш ешидр.

Ҷыраг-бучаглакы евларин бири дүг Гурба-
нин ешидр, бири дилачи Зейранни ешидр.
Бууну да бианирэм ки, бу фогир-фугаранин
евинда бир мэтлаб Јохдур: бир ики чаадан са-
Ҷам Јемдан бир шеј талимаз, о да Јетим ба-
ласиниш најдыдр.

Амма ман кэрэч ела бир Јера дустон ки,
өзүм да аз гаҶамдан, Јанымдаки он ики нафэр
атларымиз да ич галмасынар өз атларымиз
да ач галмасын.

ДаҶа бурада бир өкзе Фикир лазым дејил,
чүнки икметэртблан сөз атымиз суруб Јау-
лашан киими он ики киши чыкыбат атларымизы
чылауандан Јашишур, он ики араад да тоғур
чакларини Һарин-Һарине салыб ела бир чышур
ва Һај-Ҷуј салларар ки, адамын рифу шуд
лауэр ва Јолун Јорнуғлуку о дэмда Јалдан чы-
хыб келдир.

Јарым саат чакмир ки, самавар дэмда, чол-
палав дэмда, атларымиз да арпаны говурма
кими ширин-ширин хыртылдадылар.

Јатиб Јорнуғмузу алышур өз истајирк Јо-
ла дўшуб кедж.

Бир шеј хошума кэлмир: о Јерда ки, иста-
јирк атлары мениз, Јола дўшэк — диварин
дибизди ченблан кизиллар дурулар ајага,
кингат баш ешидриб дејирлар:

- Ага, шкајэтиниз Һар.
- Ај балам, кизил?
- Ај ага, Һаман өз санибиндан ки, сиз иш-
ди онунла аирмаланда гучагалашды.
- Һэ, Һадир шкајэтиниз?

— Ага, Һашына доганым, Һаман киздин
падшаһи дунан олауру келдириб Һэјетинизда
Ҷар-Јох бир тоғур аз бир хоруз Ҷар иди, тугуб
апарыб ки, сабаһи кизил филан ага тоғак кыз-
чэк.

Бир өзкеси да бела шкајэт елајир:

— Ага, гурбалин олаш, Ҷар-Јох бирчэ низ-
јин Ҷар иди, сүдуну сагырдим, Јетимларэ Ја-
Ҷамак ешидрим; Һаман киздин падшаһи
нијае апарыб татыб лајэсинэ ки, санин баба-
уны меним бабама борчу Ҷар иди.

Ҷалан шкајэтченлар бу бу мунавал ила.

Бу дэфо шкајэтчилари бир төвэр башдан
елдизин, адма чотин иш бурасиндалар ки, экэр
ман о шкајэтларэ олает ела бассам, бир да
ман бу кизди кэлэнди Һара дўшум?

Чотин иш бурасиндалар.

ЈАҶЛАҶЫ.

«Јени Јол» газети, 8 Ҷула, 1923, № 21.